

REPUBLIKA HRVATSKA
ETIČKO VIJEĆE
VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: Ev-21/2023-3
Zagreb, 23. svibnja 2024.

O D L U K A

Etičko vijeće sastavljeno od sudaca Ratka Ščekića, kao predsjednika vijeća, dr.sc. Tanje Pavelin i Lidiye Vukičević, kao članica vijeća te mr. sc. Domagoja Vučkova i Tomislava Brđanovića, kao članova vijeća, na temelju odredbe čl. 107.a st. 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24 - dalje: ZS), u postupku povodom prigovora H. Š. iz Z., na odluku o postojanju povrede Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ broj 131/06 - dalje: Kodeks), odlučujući o prigovoru podnositelja pritužbe protiv odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Sv-17/2022-4 od 13. lipnja 2023., u sjednici održanoj 23. svibnja 2024.,

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor podnositelja pritužbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom odlukom Sudačkog vijeća trgovačkih sudova Republike Hrvatske (dalje: Sudačko vijeće) odlučeno je:

„Utvrđuje se da I. M., sutkinja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, nije povrijedila Kodeks sudačke etike.“

2. Protiv te je odluke podnositelj pritužbe pravovremeno podnio prigovor na temelju odredbe članka 107. a stavka 2. ZS-a. i to zbog „pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešnog pravnog pristupa, uslijed čega je izostalo valjano i razumljivo obrazloženje odluke Sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske“, s prijedlogom da Etičko vijeće prigovor usvoji, ukine odluku Sudačkog vijeća i predmet mu vrati na ponovno odlučivanje.

3. Prvenstveno treba napomenuti kako je rad sudačkih vijeća uređen Poslovníkom o radu sudačkih vijeća broj Sv-3/09 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovnínik). Odredbom članka 1. Poslovnínika propisano je da će sudačko vijeće, ako Poslovníkom nije drugačije određeno, postupati uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 i 110/21 - dalje: ZUP). Stoga je Etičko vijeće pobijanu odluku, u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. i stavka 2. ZUP-a, ispitalo u granicama izjavljenog prigovora, pazeći po službenoj dužnosti na nadležnost i postojanje razloga za oglašavanje odluke ništavom.

4. Prigovor nije osnovan.

5. Prema obrazloženju pobijane odluke Sudačkog vijeća predmet ovoga postupka je zahtjev podnositelja pritužbe da se utvrdi da je I. M., sutkinja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, počinila povredu Kodeksa sudačke etike postupajući kao sudac izvestitelj u predmetu tog suda poslovnog broja PŽ-2600/2022-2 i kao predsjednica vijeća u predmetu pod poslovnim brojem PŽ-3520/2022-2. Prema shvaćanju Sudačkog vijeća, a s obzirom na to da podnositelj pritužbe tvrdi da je sutkinja u tim predmetima postupala s nedovoljnom razinom stručnosti i protivno ustaljenoj sudskoj praksi o primjeni materijalnog prava te pravila o teretu dokazivanja odlučnih činjenica, čime da je u pitanje dovela visoku razinu znanja u poznavanju prava i njegove primjene kako bi bila sposobna stručno obnašati sudačku dužnost, proizlazi da se pritužba odnosi isključivo na povredu iz točke 6. Kodeksa.

5.1. Sudačko vijeće je nakon uvida u presudu i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 7. rujna 2022. broj PŽ-2600/2022-2, u kojoj je postupala kao sudac izvestitelj, presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 5. rujna 2022. broj PŽ-3520/2022-2, u kojoj je postupala kao predsjednica vijeća, presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. listopada 2021. broj Rev-3357/2018-4, presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. svibnja 2015. broj Rev-2432/11-2, rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 25. veljače 2014. broj PŽ-1301/14-3 i očitovanje sutkinje od 3. siječnja 2023., utvrdilo da nisu osnovane tvrdnje podnositelja pritužbe te da sutkinja I. M. nije počinila povredu iz točke 6. Kodeksa. Naime, po ocjeni Sudačkog vijeća proizlazi da podnositelj pritužbe, u suštini, sadržajem same pritužbe izražava svoje nezadovoljstvo pravnim shvaćanjem iznesenim u drugostupanjskim presudama i odlukama koje su donesene, a u kojima je sudjelovala i navedena sutkinja, međutim to ne predstavlja povredu točke 6. Kodeksa s obzirom da stranka koja je u postupku nezadovoljna odlukom suda tu odluku može, sukladno odredbi članka 6. ZS-a, pobijati isključivo podnošenjem pravnih lijekova propisanih odredbama Zakona o parničnom postupku, a ne i u postupku povodom ocjene povrede Kodeksa.

6. Podnositelj pritužbe u prigovoru prvenstveno ističe kako je pogrešno pravno shvaćanje Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci da su suci u postupku utvrđivanja povrede Kodeksa zaštićeni tzv. sudačkim imunitetom iz članka 8. stavka 2. ZS-a odnosno da sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke s obzirom da je takvo pravno shvaćanje, po njegovom mišljenju, u direktnoj suprotnosti s odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske od 24. rujna 2009. broj U-IX-3911/2009. Pri tome podnositelj prigovora ponovno podrobno i detaljno obrazlaže koje i kakve odluke je drugostupanjski sud donio u žalbenom postupku, izražavajući svoje neslaganje i nezadovoljstvo s takvim odlukama. Isto tako podnositelji pritužbe smatra kako je drugostupanjski sud, prilikom donošenja odluka o njegovim žalbenim navodima, a u kojim odlukama je sutkinja I. M. sudjelovala kao izvestiteljica i predsjednica vijeća, zauzeo pogrešna pravna shvaćanja, čime ustvari ponovno iznosi svoje viđenje stvari koje se razlikuje od sudskog, smatrajući da su navedene odluke zbog navedenog nepravilne i nezakonite.

6.1. Također u prigovoru navodi kako nije javno dostupna niti jedna odluka Sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, a što je, po njegovoj ocjeni, u suprotnosti s odredbom članka 107.a stavka 5. ZS-a te je istovremeno i u

suprotnosti s navodima iz pouke o pravnom lijeku o prigovoru protiv odluke navedenog Sudačkog vijeća.

7. Međutim, ističući navedene prigovore, po ocjeni Etičkog vijeća, podnositelj pritužbe nije u pravu.

7.1. Naime, imajući u vidu odredbu članka 119. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10 i 5/14, - dalje: Ustav) i članka 8. stavka 2. ZS-a pravilan je zaključak Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci kako sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke, osim u situacijama kada se radi o kršenju zakona od strane suca koje predstavlja kazneno djelo. Pritom također treba napomenuti kako se pravilnost i zakonitost pojedinačnih i konkretnih sudskih odluka može ispitivati jedino i isključivo pred nadležnim sudom povodom izjavljenih redovnih ili izvanrednih pravnih lijekova, a tako nešto nije ovlašteno ispitivati Sudačko vijeće u postupcima u kojima se ispituje je li od strane pojedinog suca došlo do neke od povreda Kodeksa. To što podnositelj pritužbe u ovom konkretnom slučaju nije zadovoljan drugostupanjskim presudama i razlozima koji su u njima dani te ishodom sudskih postupka u kojima je sudjelovao kao stranka, a kako to proizlazi iz sadržaja podnesenog prigovora, ne ukazuje samo po sebi na postupanje suca koje bi bilo protivno točki 6. Kodeksa. Naime, čak i kada bi se radilo o odlukama koje nisu pravilne i zakonite, a kada se protiv njih mogu podnijeti odgovarajući pravni lijekovi, donošenje takvih odluka ne može se automatski podvesti pod povredu točke 6. Kodeksa.

7.2. Isto tako okolnost koju u prigovoru ističe podnositelj pritužbe kako nije javno dostupna niti jedna odluka Sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske te da je to u suprotnosti s člankom 107.a stavkom 5. ZS-a i uputom o pravnom lijeku nije relevantna u ovom konkretnom slučaju jer se ova okolnost ne može dovesti ni u kakvu vezu s eventualnom povredom točke 6. Kodeksa, a za što se sutkinja I. M. tereti podnesenom pritužbom podnositelja H. Š. U tom pogledu podnositelju pritužbe treba napomenuti kako će tek po pravomoćnosti odluke kojom je odlučeno o povredi Kodeksa ista biti, sukladno naprijed navedenom članku ZS-a, objavljena na mrežnoj stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske u skladu s propisima o zaštiti osobnih podataka.

8. S obzirom na prethodno izneseno, po ocjeni Etičkog vijeća, postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno je proveden i ta je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je stoga trebalo, temeljem odredbe članka 116. točke 1. ZUP-a, odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
Ratko Šćekić